

ÎNCHEIERE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de SRL „Casia Grup” și SA „Supraten”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Supraten” către SRL „Casia Grup” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de SRL „Casia Grup” și modificată hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, în partea încasării taxei de stat, fiind încasată de la SRL „Casia Grup” în beneficiul SA „Supraten” taxa de stat în mărime de 2159 lei,

c o n s t a t ă :

La data de 20 noiembrie 2013, SA „Supraten” a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „Casia Grup”, solicitând încasarea datoriei în mărime de 375942,93 lei și a taxei de stat, achitată la depunerea acțiunii, în mărime de 11278,29 lei. Ulterior, concretizându-și cerințele, a solicitat încasarea datoriei în mărime de 71968,78 lei și a taxei de stat, achitată la depunerea acțiunii, în mărime de 11278,29 lei, iar în total a sumei de 83247,07 lei.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, la data de 12 decembrie 2012, a fost încheiat contractul de livrare nr. 655/R10 dintre SA „Supraten”, în calitate de comitent, și SRL „Casia Grup”, în calitate de comisionar. Conform obiectului contractului, comitentul se obligă să livreze, iar comisionul să preia mărfurile SA „Supraten” și să le achite după realizarea acestora în termenii și condițiile prevăzute de contractul sus-numit. Conform pct.3.4 al contractului, comisionarul achită marfa transmisă de comitent în termen de 3 zile din momentul realizării acesteia.

Potrivit reclamantului, marfa livrată către SRL „Casia Grup” a fost în întregime realizată de către pârât, iar o parte returnată, respectiv, la momentul

adresării în instanță, SRL „Casia Grup” nu dispunea de mărfurile SA „Supraten” livrate conform contractului dat, întrucât au fost în întregime realizate. SRL „Casia Grup”, însă, nu și-a onorat obligațiile contractuale și nu a achitat, în modul și în termenul stabilit, plata mărfii realizate. Din considerentele enumerate, la data de 20 noiembrie 2013, SRL „Casia Grup” a acumulat o datorie în mărime de 375 942, 93 lei, care se confirmă și prin actul de verificare al contabilității.

Conform contractului, termenul de achitare pentru mărfurile recepționate și realizate a expirat, iar datoria încă nu este achitată, fiind astfel încălcat pct. 3.4 al contractului nr. 655/R10 din 12 decembrie 2012. Din motivul neonorării obligațiilor de plată, pârâtul a fost somat de către reclamant, iar drept rezultat, acesta a achitat o parte din datorie în mărime de 100000 lei.

Totodată, ținând cont de faptul că părțile au dubla calitate, atât de vânzător, cât și de cumpărător, reclamantul a înaintat pârâtului declarația privind stingerea datoriei prin compensare. Considerând că la moment nu mai există nici o speranță ca pârâtul să achite datoria față de SA „Supraten” și, deoarece a devenit posibilă stingerea datoriei prin compensare în limita sumei de 253974,15 lei, la moment, ca urmare a concretizării repetate a pretențiilor înaintate prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat încasarea datoriei în mărime de 71968,78 lei și a taxei de stat în mărime de 11278,29 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de SA „Supraten” și s-a încasat din contul SRL „Casia Grup” în beneficiul SA „Supraten” datoria în mărime de 71968,78 lei și taxa de stat achitate la depunerea acțiunii în mărime de 11278,29 lei.

La data de 12 ianuarie 2017, SRL „Casia Grup” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, a fost admis apelul declarat de SRL „Casia Grup” și modificată hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016, în partea încasării taxei de stat, fiind încasată de la SRL „Casia Grup” în beneficiul SA „Supraten” taxa de stat în mărime de 2159 lei.

La data de 18 august 2017, SRL „Casia Grup” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie respinse integral pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată de SA „Supraten”. La data de 17 octombrie 2017, recurentul a înregistrat un recurs suplimentar.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Recurentul face trimitere la normele ce reglementează termenul de prescripție extinctivă, considerând pretențiile reclamantului ca fiind tardive.

La data de 18 octombrie 2017, SA „Supraten” a depus referință la cererea de recurs a SRL „Casia Grup”, solicitând respingerea acesteia. Totodată, SA „Supraten” a înaintat cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iulie 2017, prin care a solicitat casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016.

În motivarea recursului, SA „Supraten” a invocat faptul că pe parcursul examinării cauzei datorita SRL „Casia Grup” față de SA „Supraten” s-a micșorat și, drept rezultat, SA „Supraten” și-a modificat pretențiile din acțiune, însă acest fapt nu decade reclamantul/recurent din dreptul de a cere compensarea integrală a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată corespunzător valorii acțiunii inițiale. Astfel, recurentul consideră că instanțele inițiale au aplicat eronat legea în această privință.

Analizând temeiurile invocate în cererile de recurs și referință în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către SRL „Casia Grup” și SA „Supraten”, neîntemeiate și care urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este

impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursurilor, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestora ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs declarate de SRL „Casia Grup” și SA „Supraten”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către SRL „Casia Grup” și SA „Supraten”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas